

Molí nou de la Riera

Santa Maria d'Oló

Ubicació

Comarca:	Moianès
Lloc/Adreça:	Sector sud-oest del terme municipal
Emplaçament	Eix Transversal (C-25), sortida 154 i camí en direcció est i després sud-oest uns 500 m
Alçada:	407

Coordenades:

Latitud:	41.85243
Longitud:	1.98433
UTM Est (X):	415690
UTM Nord (Y):	4633891

Classificació

Número de fitxa	08258-263
Àmbit:	Patrimoni immoble
Tipologia	Edifici
Segle	XX
Estat de conservació	Regular
Notes de conservació:	L'edifici es manté estructuralment bé, amb el cos on hi anava el motor semi-derruït. L'interior es conserva en un estat desigual
Protecció	Inexistent
Accés	Fàcil
Ús actual:	Sense ús
Titularitat	Privada
Titular:	08258A009002200000AH
Autoria de la fitxa	Jordi Piñero Subirana
Data de registre de la fitxa:	dv., 22/05/2020 - 02:00

Descripció

Molí fariner de construcció relativament recent (de principis del segle XX) que es troba situat al costat d'un forn de calç. Ambdós elements pertanyien al mas la Riera, situat a 1,5 km de distància. És una edificació força gran, de planta rectangular i amb un cos adossat a ponent. És una obra de tipus fabril, amb els murs de pedra i diverses obertures regulars emmarcades amb maó. Té dos nivells d'obertures i les del pis superior són en forma d'arcades (algunes estan tapiades). Es tracta d'un tipus de construcció característic dels primers decennis del segle XX.

Aquest no és un molí hidràulic sinó que funcionava amb un motor, i va substituir el molí antic que el mas la Riera tenia a la riera d'Oló. A l'interior de l'edifici es conserva part de la maquinària. Concretament, hi ha la tremuja que, a sota, tenia les moles, que no s'han conservat. En un lateral hi ha un seguit de dipòsits per al gra també en forma de tremuja. El motor estava situat en un petit cos exterior adossat. D'aquí, mitjançant un eix, transmetia el moviment a la mola i també a una sínia que hi havia rere la tremuja, en un petit túnel que dóna a un pou d'aigua. La part superior de la construcció té una mena d'altell on hi ha una llar de foc. Devia servir com a habitatge provisional del moliner.

Observacions:

Informació facilitada per Josep Canamasas Güell

Història

La masia de la Riera és probablement d'origen medieval però la primera notícia que en coneixem és en relació al fogatge de 1515, quan apareix amb el nom de la Riera de la Creu. Formava part de la parròquia de Sant Joan d'Oló. Al segle XVIII es devia remodelar i ampliar considerablement, tan com indiquen les diverses inscripcions que existeixen a la casa. En aquest segle es va construir també la capella, dedicada a sant Agustí. En els darrers temps el mas ha canviat de propietaris diverses vegades. Durant la Guerra Civil el 1936 la Riera i altres masos del municipi van ser confiscats per l'Ajuntament. Després de la guerra la propietària era Emília Cananca, vídua de Vila, que va fer reconstruir l'església i el 27 d'agost de 1942 s'hi autoritzà la celebració de culte. Així mateix, va fer edificar el nou casal com a residència dels propietaris pels volts de 1945. Des d'aleshores la masia s'ha mantingut més o menys igual. Els propietaris són els descendents d'aquella família i la casa antiga és habitada per masovers.

Cal dir que la Riera era el mas més important de la zona sud-oest del terme, i les seves terres afrontaven amb les d'Altimires. Tenia un molí fariner, que estava situat a la riera d'Oló, uns 450 m riera amunt. No coneixem notícies d'aquest molí però, per la seva tipologia, podria ser força antic, tal vegada d'origen medieval. La Riera també tenia un forn de calç de grans dimensions, que es va construir a finals del segle XIX. Aproximadament a la mateixa època (o tal vegada ja a principis del XX) al costat del forn s'hi edificà un nou molí que funcionava amb un motor. Aleshores l'antic molí devia quedar abandonat. El molí nou i el forn de calç van funcionar fins a mitjans de segle XX. Segons el cadastre el 1950 encara s'haurien fet reformes importants a la construcció del molí.

